

אבא !

אני מודה לך, על כל שהענקת לי בשנים שחינו ביחד. קשר חזק מאד התהווה בינינו, שנינו מצאנו את עצמנו מהודקים בקשר הזה. בזכותך, זכיתי להרגשה הנעימה של משפחה גדולה ומלוכדת סביב התא שלנו. על ערש חוליך, בשנה זו שהיתה קשה לשנינו, העמיק הקשר בינינו יותר ויותר. כרגעים הטובים יותר כשהרגשתך השתפרה, רקמת חלומות על נסיעות ארוכות לארה"ב ולפריז לראות את יקיריך, ואנו היינו משוחחים על כך רבות וקיווינו שעוד נזכה לעשות זאת ביחד.

את "יום ראשון" אהבת במיוחד, זהו יום פגישת תזמורת המנדולינות. במצב רוח חגיגי ורוממות רוח הלכת למפגשים. שני דברים גרמו לך להרגשה זו: אהבת את הנגינה במנדולינה והקשר הטוב והאוהד שהיה בליבך לחברי התזמורת.

היית סבא אידיאלי לתשעת נכדי, בכואם לכיחנו הם ביקשו: סבא, נגן לנו... ואתה שמטת את כל המלאכות בהן עסקת והתפנית למלא רצונם, וכשאני הייתי מאזינה לנגינתך היה ליבי מתרחב משמחה והייתי מודה לך. נכדי אינם יכולים להשלים עם העובדה שיותר לא יראו אותך.

ביומך האחרון דיברת איתי על רצונך לחזור לעבודה במסגריה, אהבת לתת שירות לחברים במשאלותיהם הקטנות והגדולות. כשתיקנת את אופני החברים, ידעת שזה כלי תחבורה שאנשים זקוקים לו ועל כן עשית את העבודה על הצד הטוב ביותר, ומהר, ואף דאגת להביא למבוגרים שביניהם את האופניים עד לפתח ביתם. אני קיבלתי את מלוא המחמאות על השרות שאתה נתת. בשבילך זה היה כדבר המובן מאליו כי הכבוד לאדם וההתחשבות היו מתכונותיך הבולטות. אחת מהאימרות שהיו שגורות בפיך, היתה שאילו כולם היו עוזרים זה לזה, החיים היו טובים יותר... ,

זמן קצר לפני מותך, בביקורו של בנך שי, ביקשת לנסוע לבקר את המסגריה באשדות. ההליכה היתה כבר קשה לך, תמכנו בך, אך אי אפשר היה לסרב לבקשה זו. המסגריה שינחה את יעודה והפכה להיות למוסך יפה ומסודר להפליא ובתוך כל היופי הזה, נשאר על כנו שולחן עבודתך ושני ארונות הכלים - 50 שנות עבודה שלא נמחקו... ,

היית אהוב על גדולים וקטנים, ולי היית אדם יקר ואהוב. הלכת ממני... , ואני נותרתי שוב עם כאב שלא יימחה לעד ועם זכרונות של שנים קצרות אך מלאות באושר וחוויות.

יהיה זכרך ברוך!

שושנה